Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Dempingas — Antidempingo muitas, nustatytas importuojamoms Kinijos kilmės keraminėms plytelėms — Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 917/2011 — Galiojimas — Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 — 2 straipsnio 7 dalies a punktas — Normalioji vertė — Apskaičiavimas pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą — Tinkamos trečiosios valstybės parinkimas — Rūpestingumo pareiga — Teisė į gynybą — Pareiga motyvuoti — Įmonių atranka“

Byloje C-687/13

dėl *Finanzgericht München* (Vokietija) 2013 m. spalio 24 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2013 m. gruodžio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

prieš

Hauptzollamt Regensburg

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Ó Caoimh (pranešėjas), C. Toader, E. Jarašiūnas ir C. G. Fernlund,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. gruodžio 3 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* B. Enders,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos S. Boelaert, padedamos *Rechtsanwalt* R. Bierwagen,

— Europos Komisijos, atstovaujamos M. França, T. Maxian Rusche ir R. Sauer,

susipažinęs su 2015 m. gegužės 21 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. rugsėjo 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 917/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms, galutinis surinkimas (OL L 238, p. 1), galiojimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH* (toliau – *Fliesen-Zentrum*) ir *Hauptzollamt Regensburg* (Rėgensburgo centrinė muitinė, toliau – *Hauptzollamt*) ginčą dėl pastarosios rinkto antidempingo muito, nustatyto šios bendrovės importuojamoms Kinijos kilmės keraminėms plytelėms.

Sąjungos teisinis pagrindas

Pagrindinis reglamentas

3 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51, toliau – pagrindinis reglamentas) 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą [Sąjungoje] būtų padaryta žala“.

4 Šio reglamento 2 straipsnio „Dempingo nustatymas“ 1–6 dalyse numatytos tokio nustatymo taisyklės importo iš trečiųjų rinkos ekonomikos šalių atveju. Konkrečiai šio straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

<…>“

5 Reglamento 2 straipsnio 7 dalies tekstas yra toks:

„Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių <...>, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant [Sąjungą], o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą [Sąjungoje] faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; tam tikrais atvejais pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri dalyvauja tame pačiame tyrime.

<…>“

6 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalis suformuluota taip:

„Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina

nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. <…>“

7 Šio reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ 2 ir 3 dalyse numatyta:

„2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms [Sąjungos] rinkoje;

b) tokio importo sąlygotą poveikį [Sąjungos] pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu [Sąjungoje]. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su [Sąjungos] pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinai lemiamas.“

8 Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei <...> reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, <…> Taryba nustato galutinį antidempingo muitą. Antidempingo muito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio muito pakaktų [Sąjungos] pramonei padarytai žalai pašalinti.“

9 Pagrindinio reglamento 17 straipsnio „Atranka“ 1 dalyje numatyta, kad „tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką“.

10 Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą <…>“.

11 Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 5 dalys suformuluotos taip:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. Suinteresuotos šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

<…>

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai: paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

Tokia informacija turi apimti svarbius duomenis, susijusius su pasauline rinka ar tam tikrais atvejais su kitomis tipiškomis rinkomis.“

12 Šio reglamento 20 straipsnio 4 dalyje, susijusioje su šalių prašoma informacija, numatyta:

„Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.“

Laikinasis reglamentas

13 2011 m. kovo 16 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 258/2011, įvedantį laikinus antidempingo muitus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminių plytelių importui (OL L 70, p. 5, toliau – laikinasis reglamentas).

14 Šio reglamento A dalyje buvo 2 punktas dėl su tyrimu susijusių šalių. Šiame 2 punkte esančioje 4 konstatuojamoje dalyje nurodyta: „kad Komisija galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves), visų žinomų eksportuojančių Kinijos gamintojų, importuotojų ir Sąjungos gamintojų prašyta Komisijai pranešti apie save ir pateikti, kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą, pagrindinę informaciją apie veiklą, susijusią su nagrinėjamuoju produktu, nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. kovo 1 d.“

15 Šios dalies 2.1 punktas susijęs su eksportuojančių Kinijos gamintojų atranka. Jis apima šio reglamento 6 konstatuojamąją dalį, kurioje nustatyta:

„Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalimi, Komisija eksportuojančius gamintojus atrinko remdamasi didžiausia tipine nagrinėjamojo produkto eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Atrinktieji gamintojai suskirstyti į tris grupes, [prie] kuri[ų] priskirta 10 atskirų gamintojų, kurių eksportas sudaro 14,4 % viso eksporto iš Kinijos į Sąjungą ir 31,3 % viso bendradarbiaujančių gamintojų eksporto TL. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalimi, dėl atrinktų gamintojų konsultuotasi su susijusiomis šalimis ir Kinijos valdžios institucijomis. Dėl siūlomų atrinktų gamintojų gauta keletas pastabų. Galutinė gamintojų atranka atlikta atsižvelgiant į tinkamomis pripažintas pastabas.“

16 Šios A dalies 2.2. punktas, susijęs su Sąjungos gamintojų atranka, apima laikinojo reglamento 7–14 konstatuojamąsias dalis. Konkrečiai kalbant, 7–9 ir 11–13 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(7) <...> Komisijai informaciją pateikė 73 Sąjungos gamintojai.

(8) Vykdant atranką, atsižvelgta į didelį keraminių plytelių sektoriaus susiskaidymą. Siekiant užtikrinti, kad didelių bendrovių rezultatai neužgožtų žalos analizės ir būtų tinkamai atsižvelgta į mažų bendrovių, kurioms tenka didžiausia Sąjungos produkcijos dalis, padėtį, nutarta, kad atrinkti gamintojai turėtų atstovauti visiems segmentams, t. y. mažosioms, vidutinėms ir didelėms bendrovėms.

(9) Remiantis metinės produkcijos apimtimi, išskirti trys segmentai:

<…>

<…>

(11) Buvo atrinkta 10 bendrovių. Tai didžiausios šiems trims segmentams priklausančios bendrovės, atsižvelgiant į pardavimo apimtį, produkciją ir geografinę padėtį. Viena atrinkta bendrovė priklauso didelių bendrovių segmentui, keturios – vidutinių bendrovių segmentui, penkios – mažųjų bendrovių segmentui. Atrinktos bendrovės įkurtos šešiose valstybėse narėse (Italijoje, Ispanijoje, Lenkijoje, Portugalijoje, Vokietijoje ir Prancūzijoje) ir kartu pagamina daugiau kaip 90 % visos Sąjungos produkcijos. Šioms atrinktoms bendrovėms tenka 24 % visos bendradarbiaujančių gamintojų produkcijos ir 7 % visos Sąjungos produkcijos.

(12) Atliekant tyrimą, viena atrinkta Lenkijos bendrovė nutarė nutraukti bendradarbiavimą. Komisijai nepavyko rasti jokio kito Lenkijoje įkurto gamintojo, kuris būtų sutikęs bendradarbiauti.

(13) Nepaisant gamintojo iš Lenkijos pasitraukimo, atrinktų gamintojų reprezentatyvumas pagal visus 8 ir 10 konstatuojamosiose dalyse paminėtus kriterijus liko didelis. Todėl nutarta, kad tyrimas gali būti tęsiamas toliau turint devynis atrinktus gamintojus iš penkių valstybių narių.“

17 Laikinojo reglamento 46–54 konstatuojamosios dalys buvo susijusios su Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – Jungtinės Valstijos) kaip panašios šalies pasirinkimu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį ir suformuluotos taip:

„(46) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad kaip tinkamą panašią šalį normaliajai vertei Kinijoje nustatyti ketina pasirinkti JAV, ir paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų.

(47) Gauta keletas pastabų ir vietoj JAV pasiūlyta keletas kitų šalių, visų pirma Brazilija, Turkija, Nigerija, Tailandas ir Indonezija.

(48) Todėl Komisija nutarė bendradarbiauti su žinomais šių šalių gamintojais, įskaitant JAV. Tačiau užpildytą klausimyną atsiuntė tik du nagrinėjamojo produkto gamintojai iš JAV. Be to, iš dalies užpildytą klausimyną pateikė Tailando gamintojas, tačiau bet kokiu atveju jo produktų asortimentas nevisiškai prilygo bendradarbiaujančių Kinijos gamintojų asortimentui.

(49) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad nagrinėjamojo produkto rinka JAV yra konkurencinga. JAV šalies rinkoje aktyviai veikė keletas gamintojų, o importo apimtis buvo didelė. Atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad Kinijos ir JAV kilmės keraminių plytelių fizinės savybės ir naudojimo paskirtis yra iš esmės tos pačios, o gamybos procesai – panašūs.

(50) Buvo teigiama, kad JAV rinka daugiausia priklauso nuo importo, todėl JAV ir Kinijoje gaminamos skirtingiems rinkos segmentams skirtos keraminės plytelės. Todėl šalies rinkai gaminamų tipų produktai, pagal kuriuos nustatoma normalioji vertė, nebūtų palyginami su tokių tipų produktais, kuriuos Kinija eksportuoja į Sąjungą. Tačiau atlikus tyrimą paaiškėjo, kad JAV produkcijos asortimentas sudarytas iš daugelio tipų produktų, palyginamų su gaminamais Kinijoje ir iš jos eksportuojamais, kaip minėta 49 konstatuojamojoje dalyje.

(51) Be to, buvo teigiama, kad JAV būtų santykinai nesvarbus pasaulinės keraminių plytelių rinkos dalyvis. Tačiau 2009 m. šios šalies rinkoje pagaminta apie 600 mln. m^2, o tai laikoma dideliu kiekiu. Pavyzdžiui, tuo pačiu laikotarpiu Kinija, didžiausia gamintoja pasaulyje, pagamino 2 mlrd. m^2.

(52) Viena šalių teigė, kad JAV yra nustačiusios griežtus kokybės standartus ir, iš tikrųjų, taiko netarifinius barjerus Kinijos importui. Tačiau atlikus tyrimą paaiškėjo, kad, kaip jau buvo minėta, Kinijos importo į JAV apimtis buvo didelė ir sudarė didelę dalį JAV vidaus suvartojimo, todėl atmestas teiginys, kad netarifiniai barjerai JAV turi įtakos importui, o tuo pačiu ir konkurencijai.

(53) Vietoje patikrinti dviejų bendradarbiaujančių JAV gamintojų atsakyme pateikti duomenys. Galiausiai atsižvelgta tik į vieno gamintojo, kurio patalpose buvo apsilankyta, duomenis, nes nustatyta, kad informacija, kuria remiantis galima pagrįsti normaliąją vertę, yra patikima. Nustatyta, kad antrojo gamintojo, kurio patalpose buvo apsilankyta, duomenys nėra patikimi, todėl jų teko nepaisyti, nes minėtas gamintojas pateikė duomenų tik apie dalį pardavimo vidaus rinkoje, o sąnaudas ir sąskaitas buvo įmanoma susieti tik iš dalies.

(54) Todėl padaryta preliminari išvada, kad, vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalimi, JAV yra tinkama ir pagrįsta panaši šalis.“

18 Laikinojo reglamento 61 konstatuojamoje dalyje, susijusioje su normaliosios vertės koregavimu, nustatyta:

„Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, koreguojant pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį deramai atsižvelgta į skirtumus, turinčius poveikio kainoms ir kainų palyginamumui. Normalioji vertė buvo pakoreguota, atsižvelgiant į skirtingas savybes <...> ir į tam tikrų tipų produktų, kurių negamina panašios šalies gamintojas, kokybės skirtumus (mažesnes neporcelianinių plytelių gamybos sąnaudas). Prireikus atlikti kiti koregavimai, atsižvelgiant į jūrų frachto, draudimo, tvarkymo ir papildomas išlaidas, pakavimo, kreditų ir banko mokesčius bei komisinius, jei jie, kaip nustatyta, visais atvejais buvo pagrįsti, tikslūs ir pagrįsti patikrintais įrodymais.“

19 Laikinojo reglamento 144 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „pakeisti [dėl antidempingo] tiriamą produktą labai paprasta, nes jis gaminamas keliose šalyse – ir Sąjungoje, ir už jos ribų (Turkijoje, Jungtiniuose Arabų Emyratuose, Egipte, Pietryčių Azijoje, Brazilijoje ir kt.)“.

Reglamentas Nr. 917/2011

20 Reglamento Nr. 917/2011 9–33 konstatuojamosiose dalyse nurodomos su tyrimu susijusios šalys, dėl kurių ir buvo nustatytas pagrindinėje byloje nagrinėjamas antidempingo muitas. Jos apima nuostatas, susijusias su eksportuojančių Kinijos gamintojų ir Sąjungos gamintojų atranka. Konkrečiai kalbant, šio reglamento 18, 23 ir 31 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(18) Sutinkama, kad vienas Lenkijos gamintojas nusprendė nebebendradarbiauti ir todėl buvo pašalintas iš atrinktų gamintojų. Vis dėlto tam, kad atrinkti gamintojai būtų tipiški, nėra būtina, kad jie visiškai tiksliai atitiktų geografinį pasiskirstymą ir valstybių narių gamintojų veiklos mastą. Šis būdas nebūtų praktiškas administravimo požiūriu, nes geografinis pasiskirstymas tėra tik vienas iš veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama užtikrinant tipiškumą. Iš tiesų užtenka, kad atrinkti gamintojai iš esmės atitiktų didelių šalių gamintojų dalį. Vertinant pagal šį kriterijų nustatyta, kada pasitraukus Lenkijos bendrovei bendras atrinktų bendrovių tipiškumas nepakito. Todėl patvirtinama, kad atrinkti Sąjungos gamintojai buvo pakankamai tipiški, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 17 straipsnyje.

<…>

(23) Dėl skirtingų Sąjungos gamintojų ir Kinijos eksportuojančių gamintojų atrankos metodų reikėtų pažymėti, kad metodai atitiko atrankos tikslus. Nagrinėdama Sąjungos pramonę Komisija turėjo įvertinti visos pramonės padėtį, todėl pasirinkti geriausią tipiškumą užtikrinantys kriterijai. Kinijos eksportuotojų atveju manyta, kad atranką reikėtų pagrįsti didžiausiu nagrinėjamojo produkto eksportu, todėl atrinkti didžiausi eksportuotojai. Taip pat pažymima, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnyje nenurodyta abi šias atrankas vykdyti vadovaujantis vienodais kriterijais. Be to, šiuo atveju prieš galutinai atrenkant Kinijos eksportuojančius gamintojus

bendradarbiaujančioms Kinijos šalims ir valdžios institucijoms suteikta galimybė pateikti pastabas dėl siūlomų atrinktų bendrovių. Gauta pastabų dėl atrinktų bendrovių, bet ne dėl jų tipiškumo.

<…>

(31) Atsakant į teiginį dėl geografinio pasiskirstymo kriterijaus pažymima, kad ši pramonė yra suskaidyta ir atrinktų bendrovių tipiškumas vertinamas pagal gamintojų geografinį pasiskirstymą valstybėse narėse, kad būtų atsižvelgta į įvairių Sąjungos vietovių aplinkybes. Atrinktos bendrovės atstovauja valstybėms narėms, kuriose gaminama apie 90 % Sąjungos produkcijos; pasitraukus Lenkijos bendrovei šis rodiklis liko didelis – apie 80 %. Taigi Komisijos taikyti metodai užtikrino, kad atrinktos bendrovės atitiktų Sąjungos produkcijos visumą, ir pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalis nebuvo pažeista. Todėl teiginys atmestas.“

21 Reglamento Nr. 917/2011 55, 58–63, 67 ir 68, 70–72 bei 74–77 konstatuojamosios dalys, susijusios su Jungtinių Valstijų kaip panašios šalies pasirinkimu ir normaliosios vertės nustatymu per tyrimo procedūrą pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį, suformuluotos taip:

„(55) Du importuotojai pateikė pastabas dėl to, kad panašia šalimi pasirinktos Jungtinės Amerikos Valstijos <...>, tvirtindami, kad JAV netinkama panaši šalis, nes joje keraminių plytelių gaminama nedaug ir pasaulio rinkoje ji nekonkurencinga. Jie taip pat tvirtino, kad JAV pasirinkta nepagrįstai ir kad alternatyvių panašių šalių trūko todėl, kad Sąjungos gamintojų asociacija darė nederamą poveikį kitų galimų panašių šalių gamintojams, kad trukdytų jiems bendradarbiauti. Du importuotojai tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į kelių galimų bendradarbiaujančių šalių informaciją ir viešai prieinamus trečiųjų šalių nacionalinių ar tarptautinių gamintojų asociacijų duomenis.

<…>

(58) Šie importuotojai taip pat tvirtino, kad JAV metinė keraminių plytelių produkcija buvo apie 60 mln. m^2, ne 600 mln. m^2, kaip nurodyta laikinojo reglamento 51 konstatuojamojoje dalyje. Šis teiginys buvo patikrintas ir patvirtintas.

(59) Dėl JAV kaip panašios šalies tinkamumo atsižvelgiant į kur kas mažesnę produkciją reikėtų pabrėžti, kad JAV rinka labai konkurencinga – yra keletas vietos gamintojų, daug šių produktų importuojama. Be to, kaip minėta laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje, neįrodyta, kad konkurencijai rinkoje labai trukdytų netarifinės kliūtys. Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir, nepaisant mažesnės produkcijos, bendroji išvada, kad JAV yra tinkama panaši šalis, lieka.

(60) Du importuotojai teigė, kad JAV pagamintų plytelių vieneto pardavimo kainos JAV vidaus rinkoje kur kas didesnės nei Sąjungos rinkoje, ir palyginus su eksporto kainomis leidžia tvirtinti, kad taikomas dempingas. Nustatyta, kad šiam tyrimui šis argumentas neturi reikšmės, nes šiuos teiginius, darant prielaidą, kad būtų pateikta jų *prima facie* įrodymų, būtų galima išsamiai išnagrinėti tik atliekant atskirą antidempingo tyrimą dėl JAV. Todėl argumentas atmestas.

(61) [Du] importuotojai taip pat tvirtino, kad JAV bendradarbiaujantis gamintojas nuosavybės teise priklausė Sąjungos gamintojams arba buvo su jais susijęs, todėl tyrimas buvo netinkamas, nes gauti duomenys buvo šališki.

(62) Primenama, kad JAV bendradarbiaujančio gamintojo pateikti duomenys patikrinti vietoje. Todėl šis teiginys neturi reikšmės ir buvo atmestas.

(63) Be to, šie importuotojai tvirtino, kad JAV eksportas nedidelis. Manoma, kad šis argumentas neturi reikšmės pasirenkant panašią šalį, nes panašios šalies duomenys naudojami nustatant ne eksporto kainas, o normaliąją vertę. Todėl argumentas atmestas.

<…>

(67) Po galutinio atskleidimo daug teiginių pateikė importuotojų asociacija. Visų pirma, jie teigė, kad JAV rinka yra netinkama panašios šalies rinka, nes JAV gamintojai vidaus rinkoje tariamai parduoda mažiau nei Kinija eksportuoja į Sąjungą. Dėl šio teiginio pažymima, kad nagrinėjant galimas panašias šalis konkurencija jose yra vienas iš kelių nagrinėjamų elementų. Tam, kad šalis būtų laikoma tinkama panašia šalimi, nėra būtina, kad vidaus pramonės vidaus pardavimas ir importas iš tiriamosios šalies būtų panašaus dydžio. Todėl šiam tyrimui atlikti ir kaip minėta 59 konstatuojamojoje dalyje, nustatyta, kad JAV rinka pakankamai konkurencinga, kad ją būtų galima pasirinkti. Atsižvelgiant į šias aplinkybes teiginys atmetamas.

(68) Be to, importuotojų asociacija tvirtino, kad, jos nuomone, tai, kad į JAV rinką daug importuojama, nėra svarbu pasirenkant ją kaip panašią šalį. Dėl šio teiginio reikėtų pažymėti, kad iš tiesų importo dydis – vienas iš svarbių veiksnių pasirenkant tinkamą panašią šalį. Kaip minėta 59 konstatuojamojoje dalyje, vidaus produkcija ir didelis importas yra konkurencingos rinkos požymiai. Atsižvelgiant į šias aplinkybes teiginys atmetamas.

<…>

(70) Asociacija taip pat tvirtino, kad JAV produktas nėra iš Kinijos importuojamo produkto „panašus produktas“, nes JAV pagamintų keraminių plytelių vidutinė vidaus pardavimo kaina JAV rinkoje tariamai kelis kartus didesnė nei į Sąjungą iš Kinijos importuojamų keraminių plytelių kaina. Dėl šio teiginio atsakoma, kad šių dviejų kainų skirtumas nereiškia, kad JAV produktas nėra panašus į nagrinėjamąjį produktą. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 32 konstatuojamojoje dalyje, nustatyta, kad nagrinėjamojo produkto ir, be kita ko, JAV vidaus rinkoje gaminamo ir parduodamo produkto pagrindinės fizinės ir techninės savybės bei pagrindinė naudojimo paskirtis vienodos. Todėl šie produktai laikomi panašiais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje. Todėl šis asociacijos teiginys atmetamas.

(71) Galiausiai asociacija klausė, kodėl kitoms trečiosioms šalims, išskyrus JAV, nebendradarbiaujant, tinkama panašia šalimi nebuvo pasirinkta Sąjunga. Dėl šio teiginio, atsižvelgiant į tai, kad buvo nuspręsta, kad JAV yra tinkama panaši šalis, kaip minėta 59 konstatuojamojoje dalyje, nebuvo poreikio nagrinėti kitas galimas tinkamas rinkas. Todėl asociacijos teiginys atmetamas.

(72) Kadangi kitų pastabų nėra, patvirtinama, kad remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktu JAV tinkamai pasirinkta kaip panaši šalis, ir laikinojo reglamento 45–54 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

<…>

(74) [Du] importuotojai nurodė, kad normalioji vertė buvo netinkamai nustatyta pagal vienos bendrovės duomenis, nes pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje reikalaujama, kad normalioji vertė būtų nustatoma pagal „kitų pardavėjų arba gamintojų“ kainas.

(75) Dėl šio teiginio primenama, kad šis tyrimas susijęs su importu iš ne rinkos ekonomikos šalies, todėl normalioji vertė turi būti nustatoma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą. Todėl šis teiginys atmestas.

(76) Po galutinio atskleidimo importuotojų asociacija nurodė, kad, jos nuomone, normalioji vertė panašioje šalyje negalėjo būti grindžiama vienos bendrovės duomenimis. Remiantis 75 konstatuojamojoje dalyje nurodytomis priežastimis šis teiginys atmetamas.

(77) Galiausiai šie importuotojai tvirtino, kad panašaus gamintojo produktas nepakankamai tipiškas, nes jis skirtas tik brangių produktų segmentui. Kadangi panašaus gamintojo duomenys konfidencialūs, šis tvirtinimas nei patvirtinamas, nei paneigiamas. Bet kuriuo atveju, net jei tvirtinimas būtų teisingas, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje, kai taikytina, apskaičiuota normalioji vertė buvo koreguojama, kad būtų atsižvelgta į visų rūšių plyteles, taip pat perparduodamas prekės ženklu pažymėtas plyteles. Todėl šis teiginys laikytas nepagrįstu ir atmestas.“

22 Reglamento Nr. 917/2011 86 ir 87 konstatuojamosiose dalyse, susijusiose su normaliosios vertės koregavimu, nurodyta:

„(86) Po galutinio atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad buvo privalu garantuoti, kad norint užtikrinti produktų palyginamumą apskaičiuojant dempingą būtų atlikti reikiami koregavimai, nes normalioji vertė buvo pagrįsta vieno panašios šalies gamintojo duomenimis ir tikslūs duomenys negalėjo būti atskleisti dėl taikomo konfidencialumo. Dėl šio teiginio, kaip minėta laikinojo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje, koregavimai, būtini tam, kad būtų užtikrintas tinkamas normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas, buvo atlikti.

(87) Po galutinio atskleidimo du importuotojai tvirtino, kad bendradarbiaujančio JAV gamintojo produktas skirtas tik brangių keraminių plytelių sektoriui, o Kinijos eksportuojančių gamintojų – pigių. Dėl tinkamo normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimo šie importuotojai teigė, kad jiems nebuvo atskleisti reikiami koregavimai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį. Šiuo klausimu pažymima, kad koregavimai, kurių imtasi tinkamam palyginimui užtikrinti, paaiškinti laikinojo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje.“

23 Reglamento Nr. 917/2011 D dalis, susijusi su Sąjungos pramonei padarytos žalos nustatymu, apima 99–137 konstatuojamąsias dalis. Pagal šio reglamento D dalies 3 punkte esančią 113 konstatuojamąją dalį, susijusią su priverstiniu kainų mažinimu:

„Atliekant tyrimą nustatytas 43,2 %–55,7 % dydžio priverstinis kainų mažinimas šiek tiek skiriasi nuo laikinojo <…>“

24 Reglamento Nr. 917/2011 1 straipsnyje nustatyta:

„Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glazūruotų ir neglazūruotų keraminių šaligatvio ir grindinio plytelių, koklių arba sienų apdailos plytelių, glazūruotų ir neglazūruotų keraminių mozaikos kubelių ir panašių dirbinių, pritvirtintų arba nepritvirtintų prie pagrindo, kurių [Kombinuotosios nomenklatūros, esančios iš dalies pakeisto 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (JO L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) I priede (toliau – KN)] kodai šiuo metu yra 69071000, 69079020, 69079080, 69081000, 69089011, 69089020, 69089031, 69089051, 69089091, 69089093 ir 69089099, importui nustatomas laikinasis antidempingo muitas.“

25 Pagal šio straipsnio 2 dalį galutinio antidempingo muito normos, taikomos bendrovių gamintojų pagamintų produktų neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra nuo 26,3 % iki 69,7 %.

26 Pagal Reglamento Nr. 917/2011 2 straipsnį galutinai surenkamos garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų importuojamoms Kinijos keraminėms plytelėms sumos.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

27 2010 m. gegužės 7 d. Komisijai buvo pateiktas skundas, pagal kurį Kinijos kilmės keraminėms plytelėms buvo taikomas dempingas ir taip daroma didelė žala Sąjungos pramonei.

28 Todėl 2010 m. birželio 19 d. ji paskelbė Pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminių plytelių inicijavimą (OL C 160, p. 20). Tyrimas apėmė visas importuotas keramines plyteles, klasifikuojamas KN 6907 ir 6908 pozicijose.

29 2011 m. kovo 16 d. Komisija priėmė laikinąjį reglamentą.

30 2011 m. liepą *Fliesen-Zentrum* į Sąjungos muitų teritoriją importavo Kinijoje pagamintas nelakuotas ir neemaliuotas keramines plyteles, kurioms priskirtas KN 6907 90 20 kodas. 2011 m. liepos 15 d. ji paprašė jas išleisti į laisvą apyvartą ir pateikė kelias supaprastintas muitinės deklaracijas *Hauptzollamt*, papildytas 2011 m. liepos 18 d. 2011 m. rugpjūčio 2 d. *Hauptzollamt* savo pranešime nustatė *Fliesen-Zentrum* mokėtinus muitą ir pridėtinės vertės mokestį ir laikinojo antidempingo muito sumokėjimo garantiją, kurios norma buvo 32,3 % nuo 9 479,09 euro sumos.

31 2011 m. rugpjūčio 5 d. raštu *Fliesen-Zentrum* dėl šio pranešimo pateikė *Hauptzollamt* skundą, šį pastaroji atmetė 2011 m. spalio 19 d. sprendimu.

32 2011 m. rugsėjo 12 d. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 917/2011.

33 2011 m. lapkričio 4 d. pranešimu *Hauptzollamt* nustatė galutinį antidempingo muitą, t. y. 9 479,09 EUR sumą, į ją įskaitydama visą sumokėtą laikinojo antidempingo muito sumokėjimo garantiją. *Fliesen-Zentrum* dėl šio pranešimo taip pat pateikė skundą, jį *Hauptzollamt* atmetė 2012 m. vasario 3 d. sprendimu.

34 *Fliesen-Zentrum* pareiškė ieškinį dėl šių pranešimų panaikinimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, tvirtindama, kad Reglamentas Nr. 917/2011 negalioja. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindžiant ieškinį *Fliesen-Zentrum* pateikti keturi teisiniai pagrindai gali būti pagrįsti.

35 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl Reglamento Nr. 917/2011 galiojimo. Konkrečiau kalbant, šis teismas svarsto, pirma, ar faktas, kad Taryba šiame reglamente kaip referencinę šalį pasirinko Jungtinės Valstijas tam, kad galėtų nustatyti panašių į pagrindinėje byloje nagrinėjamas plyteles produktų normaliąją vertę, prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto antrai pastraipai ir 18 straipsniui. Atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo praktiką tinkamos trečiosios rinkos ekonomikos šalies pasirinkimo srityje siekiant nustatyti ne iš rinkos ekonomikos šalies importuotų produktų normaliąją vertę, šis teismas teigia, kad Sąjungos institucijos turi atsižvelgti į esminius elementus, kad nustatytų pasirinktos trečiosios šalies tinkamą pobūdį ir jį rūpestingai išnagrinėtų. Šiuo atveju jis svarsto, ar Jungtinių Valstijų kaip referencinės šalies pasirinkimas yra pagrįstas atsižvelgiant į laikinąjį reglamentą ir Reglamentą Nr. 917/2011, nes Amerikos ir Kinijos keraminių plytelių rinkos visiškai skirtingos. Šiuo klausimu jis pažymi, kad per administracinę antidempingo procedūrą dalyvavusios šalys aiškiai nurodė kitas galimas referencines šalis. Be to, Komisija galėjo pasirinkti tokią referencinę šalį ir nustatyti atitinkamų produktų normaliąją vertę remdamasi viešai prieinamais duomenimis.

36 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar naudodama vieno panašaus gamintojo duomenis, kai skaičiavo importuotų produktų normaliąją vertę, Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalį ir 7 dalies a punktą, pagal kuriuos šis skaičiavimas turi būti atliekamas remiantis kelių gamintojų duomenimis, ypač kai jis atliekamas referencinės šalies atžvilgiu. Šio teismo teigimu, atsižvelgimas į vieną panašų gamintoją neužtikrina informacijos tipiškumo.

37 Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto dėl šios vertės apskaičiavimo patikimumo, todėl ir dėl galimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto ir 10 dalies nepaisymo. Be to, šis teismas svarsto, ar Sąjungos institucijos nesilaikė pareigos motyvuoti ir taip pažeidė ieškovės pagrindinėje byloje teisę į gynybą, nes Komisijos pateikta netiksli informacija dėl tikslaus normaliosios vertės apskaičiavimo neleidžia pateikti pagrįstų pastabų.

38 Ketvirta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar atrinkdama eksportuojančius Kinijos gamintojus ir Sąjungos gamintojus Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 ir 17 straipsnius. Šiuo klausimu, pirma, paaiškėjo, kad mažos ir vidutinės Kinijos įmonės negalėjo būti atrinktos arba jų galėjo būti atrinkta labai mažai. Tačiau, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, tai prieštarauja tam, kad Kinijos pramonė labai suskaidyta ir ją daugiausia sudaro mažos ir vidutinės įmonės, kaip tai matyti iš Reglamento Nr. 917/2011 73 konstatuojamosios dalies. Antra, atrinkdama Sąjungos gamintojus Komisija atsižvelgė į Sąjungos keraminių plytelių pramonės susiskaidymą ir įtraukė visus segmentus, t. y. mažas, vidutines ir dideles įmones. Be to, tik Vakarų Europos šalių gamintojai buvo atrinkti kaip Sąjungos gamintojai, valstybių narių, kuriose kainų lygis žemesnis, gamintojai nebuvo atrinkti. Todėl tokie pavyzdžiai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, buvo Kinijos ir Sąjungos gamintojų pavyzdžiai, kurie nebuvo panašūs.

39 Šiomis aplinkybėmis *Finanzgericht München* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Reglamentas Nr. 917/2011] galioja?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

40 Pirma, *Fliesen-Zentrum* savo rašytinėse pastabose papildomai nurodo du Reglamento Nr. 917/2011 negaliojimo pagrindus, kurie papildo jos keturis pagrindus, pateiktus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, kuris juos nurodė prašyme priimti prejudicinį sprendimą. Šie pagrindai susiję su nemotyvavimu ir teisės į gynybą pažeidimu nepateikus reikšmingos esminės informacijos ir, be kita ko, pagrindinio reglamento 19–21 straipsnių pažeidimu.

41 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką procedūra pagal SESV 267 straipsnį yra grindžiama aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, ir tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, kuris turi prisiimti atsakomybę dėl būsimo sprendimo priėmimo, atsižvelgdamas į bylos ypatumus privalo įvertinti tiek prejudicinio sprendimo būtinumą tam, kad pats galėtų priimti sprendimą, tiek Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą (žr., be kita ko, Sprendimo *Hoesch Metals and Alloys*, C-373/08, EU:C:2010:68, 59 punktą).

42 Iš nusistovėjusios teismo praktikos taip pat matyti, kad SESV 267 straipsnyje nenumatyta apskundimo galimybė nacionalinio teismo nagrinėjamos bylos šalims, todėl Teisingumo Teismas neturėtų vertinti Sąjungos teisės galiojimo vien dėl to, kad šį klausimą pastabose raštu jam pateikė viena iš šių šalių (žr. Sprendimo *MSD Sharp & Dohme*, C-316/09, EU:C:2011:275, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

43 Tokiomis aplinkybėmis, nagrinėjant Reglamento Nr. 917/2011 galiojimo klausimą, nereikia atsižvelgti į tuos pagrindus, kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė (pagal analogiją žr. Sprendimo *Hoesch Metals and Alloys*, C-373/08, EU:C:2010:68, 60 punktą).

44 Antra, pagal nusistovėjusią teismo praktiką bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją. Vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. *Sprendimo Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

Jungtinių Valstijų kaip panašios trečiosios šalies pasirinkimas

45 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori išsiaiškinti, ar Jungtinių Valstijų kaip tinkamos trečiosios rinkos ekonomikos šalies pasirinkimas, kurį atliko Sąjungos institucijos, siekdamos apskaičiuoti pagrindinėje byloje importuotų produktų normaliąją vertę, yra pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto antros pastraipos ir 18 straipsnio pažeidimas.

46 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma svarsto, ar šis pasirinkimas tinkamas, atsižvelgiant į faktą, pirma, kad Amerikos ir Kinijos keraminių plytelių rinkos iš esmės skiriasi. Tinkamas pasirinkimo pobūdis gali būti ginčijamas, nes, antra, Amerikos eksportuotojai labai mažai eksportuoja ir nacionalinėje rinkoje tiekia tik mažą aukščiausios kokybės plytelių dalį, o trys ketvirtadaliai yra iš esmės importuojami. Trečia, taip pat galima ginčytis, nes neaišku, ar Komisija buvo labai rūpestinga, išsamiai išnagrinėjo kitas potencialias panašias šalis ir atsižvelgė į kitus viešus statistinius duomenis, kad paaiškintų savo pasirinkimą.

47 *Fliesen-Zentrum* teigia, kad Jungtinių Valstijų kaip panašios šalies pasirinkimas nebuvo tinkamas. Remdamasi Sprendimu *Nölle* (C-16/90, EU:C:1991:402, 35 punktas) ji pažymi, kad Sąjungos institucijos, pasirinkdamos referencinę šalį, turi rūpestingai išnagrinėti šios šalies tinkamą pobūdį. Šiuo atveju per Reglamento Nr. 917/2011 priėmimo procedūrą Komisija informavo, kad Amerikos ir Kinijos rinkos nėra panašios ir Jungtinės Valstijos nėra tinkama panaši šalis dempingo tyrimo tikslais. Konkrečiai kalbant, *Fliesen-Zentrum* teigė, kad Komisija taip pat galėjo svarstyti kitas trečiąsias šalis kaip referencines, pavyzdžiui, Jungtinius Arabų Emyratus, Egipto Arabų Respubliką, Malaiziją ir Tuniso Respubliką.

48 Šiuo klausimu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą iš ne rinkos ekonomikos valstybių importuojamų prekių normalioji vertė, nukrypstant nuo šio straipsnio 1–6 dalyse nustatytų taisyklių, apskaičiuojama iš principo pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę. Šia nuostata iš esmės siekiama išvengti ne rinkos ekonomikos valstybėse nusistovėjusių kainų ir sąnaudų, nes jos nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas (žr. Sprendimo *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 9 punktą ir Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 20 punktą).

49 Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto antrą pastraipą atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama būdu, kuris nėra nepagrįstas, ir atsižvelgiant į visą atrankos metu turimą patikimą informaciją. Iš tiesų Sąjungos institucijos, atsižvelgdamos į egzistuojančias alternatyvas, turi stengtis parinkti tokią trečiąją valstybę, kurioje panašaus produkto kainą formuoja į eksporto valstybėje egzistuojančias kiek įmanoma panašesnės sąlygos, su sąlyga, kad ši trečioji valstybė yra rinkos ekonomikos valstybė (Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 21 punktas).

50 Teisingumo Teismas jau nusprendė, jog iš šios nuostatos formuluotės ir struktūros matyti, kad prioriteto suteikimo šioje nuostatoje numatytam pagrindiniam metodui, t. y. importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių normaliosios vertės nustatymo metodas yra vadovavimasis „trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kaina arba apskaičiuotąja verte“ ar „kaina, taikoma importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant [Sąjungą] [kaina, trečiojoje rinkos ekonomikos valstybėje nusistovėjusia už į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą, eksportuojamus produktus]“, tikslas yra pasiekti, kad eksporto šalyje nusistovėjusi normalioji vertė būtų pagrįstai nustatyta parinkus trečiąją valstybę, kurioje panašaus produkto kainą formuoja į eksporto valstybėje egzistuojančias kiek įmanoma panašesnės sąlygos, su sąlyga, kad ši trečioji valstybė yra rinkos ekonomikos valstybė (Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 24 ir 25 punktai).

51 Be to, pagal šio sprendimo 44 punkte nurodytą teismo praktiką Sąjungos institucijų diskrecijos įgyvendinimui pasirenkant trečiąsias referencines šalis taikoma teisminė kontrolė. Konkrečiai kalbant, visų pirma reikia patikrinti, ar vertindamos pasirinktos valstybės panašumą šios institucijos nepraleido esminių aplinkybių ir ar byloje surinkta informacija nagrinėta pakankamai rūpestingai, kad būtų galima

manyti, jog normalioji vertė nustatyta tinkamai ir būdu, kuris nėra nepagrįstas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Nölle*, C-16/90, EU:C:1991:402, 12 ir 13 punktus bei Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 22 punktą).

52 Šiuo atveju, kiek tai visų pirma susiję su panašios šalies paieška, pažymėtina, jog iš Teisingumo Teismui pateiktų įrodymų matyti, kad skundą, dėl kurio buvo pradėta antidempingo procedūra, pateikusi šalis pasiūlė Jungtines Valstijas kaip panašią šalį pagal teisę, pripažintą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte. Taigi, Komisija 2010 m. birželio 19 d. pranešime apie antidempingo procedūros pradžią numatė pasirinkti Jungtines Valstijas kaip tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos šalį ir paprašė tyrimo šalis pateikti tuo klausimu komentarus. Taigi, iš laikinojo reglamento 47 konstatuojamosios dalies matyti, kad „gauta keletas pastabų ir vietoj JAV pasiūlyta keletas kitų šalių, visų pirma Brazilija, Turkija, Nigerija, Tailandas ir Indonezija“. Vėliau Komisija paprašė tam tikrų žinomų gamintojų, įsisteigusių šiose valstybėse bei Jungtinėse Valstijose, atsakyti į išsiųstus klausimynus. Taip pat, kaip matyti iš laikinojo reglamento 48 konstatuojamosios dalies, tik du atitinkami gamintojai iš Jungtinių Valstijų išsamiai atsakė į šiuos klausimynus.

53 Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktų įrodymų matyti, kad per tyrimo procedūrą Rusijos Federacija taip pat buvo pasiūlyta kaip galima trečioji šalis; kaip matyti iš laikinojo reglamento 144 konstatuojamosios dalies, tiriami produktai buvo gaminami keliose trečiosiose šalyse, kaip antai Jungtiniuose Arabų Emyratuose, Egipte ir Pietryčių Azijoje.

54 Tačiau, pirma, prieš laikinojo reglamento 54 konstatuojamoje dalyje nuspręsdama, kad, „vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalimi, JAV yra tinkama ir pagrįsta panaši šalis“, Komisija laikinojo reglamento 49–53 konstatuojamosiose dalyse pateikė visus antidempingo tyrimo elementus, kuriais remiantis buvo padaryta tokia išvada, ir pažymėjo, kad vietoje patikrinti bendradarbiaujančių Amerikos gamintojų atsakyme pateikti duomenys.

55 Antra, iš Teisingumo Teismui pateiktų įrodymų matyti, kad Komisija numatė atsižvelgti į kitas trečiąsias šalis kaip referencines ir bergždžiai bandė susisiekti su šiose trečiosiose šalyse įsisteigusiais gamintojais. Be to, primintina: kadangi numatytose panašiose trečiosiose šalyse įsisteigę gamintojai neprivalo bendradarbiauti, aplinkybė, kad jie nepriėmė Komisijos kvietimo bendradarbiauti, nelemia šios institucijos rūpestingumo pareigos pažeidimo. Todėl reikia nuspręsti, kad Sąjungos institucijos rūpestingai atrinko tinkamą panašią šalį.

56 Konkrečiai kalbant, dėl teiginio, kad Komisija per tyrimą neatsižvelgė į kai kuriuos viešai prieinamus statistinius duomenis, Teisingumo Teismais Sprendime *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158, 30 punktas) aiškiai nusprendė, kad iš Sąjungos institucijų reikalaujama pakankamai rūpestingai išnagrinėti turimą informaciją, kuri, be kita ko, apima ir Eurostato statistiką, nustatant, ar gali būti pasirinkta panaši valstybė, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą. Tačiau svarbu priminti, kad šie svarstymai buvo susiję su Komisijos pareigomis, kai jokia įmonė, su kuria buvo susisiekta, nesutiko bendradarbiauti ir kai ji taikė papildomą šioje nuostatoje numatytą metodą, pagal kurį atitinkamo produkto normalioji vertė nustatoma „remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu“. Šiuo atveju neginčytina, kad per šią antidempingo procedūrą viena Amerikos įmonė sutiko bendradarbiauti su Komisija ir dėl to Komisija taikė pagrindinį šioje nuostatoje numatytą metodą, pagal kurį nereikia nagrinėti šios statistikos.

57 Be to, iš Reglamento Nr. 917/2011 59, 67 ir 68 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Sąjungos institucijos išnagrinėjo Amerikos ir Kinijos keraminių plytelių rinkų skirtumus. Šiuo klausimu primintina, kad jos konstatavo, jog Amerikos rinka yra labai konkurencinga, ir neįrodyta, kad konkurencijai rinkoje labai trukdytų netarifinės kliūtys. Taip pat pastebėta, kad Jungtinių Valstijų produkcija apima labai platų produktų, panašių į pagamintus Kinijoje ir iš jos eksportuotus, spektrą.

58 Konkrečiai kalbant, kaip išvados 71 punkte nurodė generalinė advokatė, dėl, pirma, įtakos konkurencijai rinkoje, pažymėtina, kad stipri konkurencija iš esmės lemia kainų mažėjimą, todėl itin konkurencingos rinkos duomenys nebūtinai reikš didesnį dempingo skirtumą, palyginti su šalies, kurioje darbo sąnaudos ir konkurencija mažesnės, duomenimis. Antra, kalbant apie šių dviejų rinkų skirtumus technologijų išsivystymo lygmenyje, yra aišku, kad aukštesnis technologijų išsivystymo lygis turėtų atsverti mažesnes darbo sąnaudas, todėl didesnės darbo sąnaudos nebūtinai rodo didesnes kainas ir didesnę normaliąją vertę.

59 Todėl, nepaisydamos šio skirtumo, Sąjungos institucijos pagrįstai galėjo remtis stipria konkurencija keraminių plytelių rinkoje Jungtinėse Valstijose, siekdamos pasirinkti šią valstybę kaip tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos šalį.

60 Remiantis tuo darytina išvada, kad Sąjungos institucijos rūpestingai išnagrinėjo Amerikos ir Kinijos keraminių plytelių rinkų skirtumus ir galėjo teisingai laikyti Jungtines Valstijas panašia šalimi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą.

61 Galiausiai dėl teiginių, kad Amerikos eksportuotojai eksportuoja labai mažai ir Amerikos rinkoje tiekia tik mažą aukščiausios kokybės keraminių plytelių dalį, primintina, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 49 ir 50 konstatuojamosiose dalyse, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad Kinijos ir JAV kilmės keraminių plytelių fizinės savybės ir naudojimo paskirtis yra iš esmės tos pačios, o gamybos procesai – panašūs.

62 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad Sąjungos institucijos pagal pagrindinio reglamento nuostatas pagrįstai pasirinko Jungtines Valstijas kaip tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos šalį normaliosios vertės apskaičiavimo tikslais.

Normaliosios vertės nustatymas remiantis vieno gamintojo pateikta informacija

63 Antra, prejudiciniame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išreiškė abejonių dėl normaliosios vertės, nustatytos remiantis vieno gamintojo pateikta informacija, tipinio pobūdžio.

64 Konkrečiai šis teismas svarsto, pirma, ar iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 6 dalių matyti, kad normalioji vertė turi būti nustatoma remiantis kelių gamintojų kainomis. Jis nori žinoti, ar rėmimasis tik vieno gamintojo duomenimis taip pat leidžia tiksliai ir objektyviai nustatyti šią kainą, visų pirma, ar egzistuoja rizika, kaip pagrindinėje byloje, kad duomenis pateikusį gamintoją kontroliuoja Sąjungos gamintojas, todėl jis nėra ekonomiškai nepriklausomas. Trečia, kadangi vieno gamintojo duomenys priklauso nuo specialios įmonės politikos, šis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto klausimą, ar Komisija turi kreiptis į išorės ekspertus.

65 Pirmiausia dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 6 dalių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir *Fliesen-Zentrum* laikosi nuomonės, kad normalioji vertė turi būti nustatoma remiantis kelių gamintojų kainomis, nes šioje nuostatoje nurodytos „kainos“ ir „kitų eksportuotojų ir gamintojų“, siekiant nustatyti šią vertę. Tačiau primintina, kad importo ne iš rinkos ekonomikos šalies atveju pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje numatyta speciali normaliosios vertės nustatymo tvarka, skirtinga nuo numatytosios šio straipsnio 1–6 dalyse, taigi šių dalių tekstas nėra svarbus nustatant, ar pagrindinėje byloje nagrinėjama normalioji vertė turi būti sudaroma iš vieno, ar iš kelių gamintojų kainų.

66 Dėl normaliosios vertės nustatymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą Komisija savo raštuose aiškiai pripažino, kad rėmimasis kelių panašioje šalyje įsisteigusių gamintojų duomenimis iš principo yra labiau pageidautinas nei vieno. Tačiau Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad vien ta aplinkybė, kad referencinėje šalyje yra tik vienas gamintojas, savaime netrukdo

kainoms ten susiformuoti dėl tikros konkurencijos, nes, nesant kainų kontrolės, tokia konkurencija taip pat gali susidaryti dėl reikšmingo importo iš kitų šalių (Sprendimo *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 15 punktas).

67 Todėl reikia nuspręsti, kad esminis elementas nustatant vieną ar kelis gamintojus referencinėje šalyje yra tai, ar kainos trečiosios valstybės vidaus rinkoje yra tikros konkurencijos rezultatas. Kaip jau buvo priminta šio sprendimo 57 punkte, Sąjungos institucijos išnagrinėjo šį klausimą per antidempingo tyrimą ir nusprendė, kad Amerikos rinka yra konkurencinga, taip pat, kad neįrodyta, kad konkurencijai rinkoje labai trukdytų netarifinės kliūtys.

68 Visų pirma, kalbant apie galimą riziką, kad per antidempingo procedūrą duomenis pateikęs gamintojas yra kontroliuojamas Sąjungos gamintojo, todėl nėra ekonomiškai nepriklausomas, reikia nuspręsti, kad labai menkai tikėtina, kaip pažymėjo generalinė advokatė išvados 97 punkte, jog buvo atsižvelgta į pardavėjo, pardavinėjusio susijusiems klientams, duomenis, nes teigiama, kad Sąjungos institucijos dirbtinai nustatė didelę normaliąją kainą. Bet kuriuo atveju primintina, kaip nurodyta Reglamento Nr. 917/2011 62 konstatuojamoje dalyje, kad šiuos duomenis vietoje patikrino Komisijos tarnybos.

69 Galiausiai dėl Komisijos kreipimosi į išorės ekspertus svarbu pažymėti, kad tai yra pateisinama tik jei, kaip pagrindinėje byloje, gamintojo duomenys yra tipiški. Kaip išvados 88 punkte pažymėjo generalinė advokatė, nesant konkrečių motyvų manyti kitaip, institucijas iš esmės reikėtų laikyti pajėgiomis tinkamai įvertinti duomenis

70 Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad Sąjungos institucijos teisėtai galėjo nustatyti normaliąją vertę remdamosi vieno gamintojo pateikta informacija.

Dėl pareigos motyvuoti ir teisės į gynybą, kiek tai susiję su apskaičiuotos normaliosios vertės apskaičiavimu

71 Trečia, savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Sąjungos institucijos, koreguodamos nustatytą normaliąją vertę pagal panašios šalies gamintojų kainas, turi remtis įrodymais ar bent jau nuorodomis, leidžiančiais nustatyti faktoriaus, kuriuo remiantis atliekamas koregavimas, egzistavimą ir jo poveikį eksporto kainos ir normaliosios vertės panašumui. Taigi, šis teismas svarsto, ar šios institucijos, pateikdamos netikslią informaciją dėl tikslaus normaliosios vertės apskaičiavimo, dėl ko neįmanoma pateikti pagrįstų pastabų, neįvykdė pareigos motyvuoti ir pažeidė *Fliesen-Zentrum* teisę į gynybą.

72 *Fliesen-Zentrum* teigia, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį normaliosios vertės koregavimas turi būti atliekamas deramai atsižvelgiant į skirtumus, turinčius poveikio kainoms ir kainų palyginamumui, kaip antai, be kita ko, kokybės skirtumus. Visų pirma, remdamasi Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimu *Kundan ir Tata / Taryba* (T-88/98, EU:T:2002:280, 95 ir 96 punktai), *Fliesen-Zentrum* teigė, kad Sąjungos institucijos turi remtis šiomis nuorodomis ar įrodymais. Pagrindinėje byloje Komisijos nustatyta normalioji vertė buvo tokia netiksli, kad negalėjo būti pagrindas nustatant galimą dempingą. Šiuo klausimu *Fliesen-Zentrum* mano, kad Komisija neįrodė, kaip ši vertė buvo apskaičiuota.

73 Pirmiausia, kalbant apie *Fliesen-Zentrum*, svarbu pažymėti, kad neginčytina, jog ši bendrovė nedalyvavo per dempingo tyrimo procedūrą ir nėra susijusi su jokiu Kinijos gamintoju. Todėl ji pati negali reikalauti teisės į gynybą per procedūrą, kurioje nedalyvavo.

74 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, antra, ar motyvai, susiję su normaliosios vertės, nustatytos pagal panašios šalies gamintojo kainą, koregavimu, atitinka reikalavimus, kylančius iš pareigos motyvuoti, nustatytos SESV 296 straipsnyje.

75 Šiuo klausimu primintina, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad pagal SESV 296 straipsnį reikalaujami motyvai turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir parodyti aiškią ir vienareikšmę aktą priėmusios institucijos argumentaciją tam, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti, kuo pagrįsta priimta priemonė, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę (žr. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-138/03, C-324/03 ir C-431/03, EU:C:2005:714, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

76 Šis reikalavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, visų pirma akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems skirtas aktas, taip pat kitų asmenų, su kuriais aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, galimą interesą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvai apimtų visas faktines ir teisines aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-138/03, C-324/03 ir C-431/03, EU:C:2005:714, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

77 Jei kalbama apie reglamentą, motyvai gali apsiriboti, pirma, jo priėmimą lėmusios bendros situacijos ir, antra, juo siekiamų bendrų tikslų nurodymu (Sprendimo *Abrias ir kt. / Komisija*, 3/83, EU:C:1985:283, 30 punktas ir Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-342/03, EU:C:2005:151, 55 punktas). Todėl iš Sąjungos institucijų negalima reikalauti išdėstyti įvairių faktinių reglamento priėmimo aplinkybių, kurių dažnai yra labai daug ir sudėtingų, ar *a fortiori* konstatuojamosiose dalyse pateikti daugiau ar mažiau išsamų šių faktinių aplinkybių įvertinimą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Beus*, 5/67, EU:C:1968:13, 4 punktą).

78 Iš to matyti, kad jei pagrindinis institucijų siekiamas tikslas kyla iš nagrinėjamo visuotinai taikomo akto, jame neturi būti specialiai pagrįstas kiekvienas nagrinėjamo produkto normaliosios vertės koregavimas.

79 Pagrindinėje byloje reikia konstatuoti, kad motyvai, dėl kurių normalioji vertė buvo koreguota, nurodyti laikinojo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nurodyta, kad tai buvo padaryta „atsižvelgiant į skirtingas savybes <...> ir į tam tikrų tipų produktų, kurių negamina panašios šalies gamintojas, kokybės skirtumus <...>. Prireikus atlikti kiti koregavimai, atsižvelgiant į jūrų frachto, draudimo, tvarkymo ir papildomas išlaidas, pakavimo, kreditų ir banko mokesčius bei komisinius, jei jie, kaip nustatyta, visais atvejais buvo tikslūs ir pagrįsti patikrintais įrodymais“. Reglamente Nr. 917/2011, kurio 86 ir 87 konstatuojamosiose dalyse perteikiami 61 konstatuojamojoje dalyje nurodyti motyvai, priduriama, kad koregavimai, būtini tam, kad būtų užtikrintas tinkamas normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas, buvo atlikti.

80 Todėl reikia nuspręsti, kad pagrindai, susiję su normaliosios vertės, nustatytos pagal panašios šalies gamintojo kainą koregavimu, atitinka reikalavimus, kylančius iš pareigos motyvuoti.

Dėl atrankos naudojimo

81 Ketvirta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar nustatant priverstinio kainų mažinimo lygį buvo tinkamai atrinkti eksportuojantys Kinijos gamintojai ir Sąjungos gamintojai ir eksportuotojai, o gal Sąjungos institucijos šiuo klausimu nepaisė pagrindinio reglamento 3 ir 17 straipsnių.

82 Konkrečiai kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar priverstinis kainų mažinimas, nurodytas Reglamento Nr. 917/2011 113 konstatuojamoje dalyje, buvo nustatytas tiksliai ir objektyviai. Jis teigia, kad kai Sąjungos institucijos naudojosi atranka, kad nustatytų Sąjungos gamintojų kainas, pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį jos apsiribojo tyrimui atrinktu tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičiumi, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami. Tačiau siekdamos nustatyti Kinijos gamintojų kainas šios institucijos rėmėsi daug didesniu produkcijos, atitinkamų produktų, dėl kurių gali būti vykdomas turimas, pardavimų ar eksporto mastu. Šis teismas svarsto, ar toks požiūris yra teisėtas atsižvelgiant į tai, kad atrinktus Sąjungos gamintojų pavyzdžius iš esmės sudarė mažos ir vidutinės įmonės, o tarp

Kinijos gamintojų pavydžių buvo nedaug didelių įmonių, nors abi rinkos yra labai suskaidytos ir jas sudaro daugiausia mažos ir vidutinės įmonės. Be to, tik Vakarų Europos šalių gamintojai buvo atrinkti kaip Sąjungos gamintojai, o valstybių narių, kuriose kainų lygis žemesnis, gamintojai nebuvo atrinkti.

83 *Fliesen-Zentrum* priduria, kad didžiųjų Kinijos gamintojų ir mažųjų bei vidutinių Sąjungos įmonių kainų palyginimas pažeidžia vienodo požiūrio principą, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį. Dėl Sąjungos gamintojų pavyzdžių tipiškumo *Fliesen-Zentrum* teigia, kad jie turi apimti bent 25 % visų Sąjungos gamintojų. Visų pirma, kiek tai susiję su pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, kurioje nustatyta „mažesniojo muito“ taisyklė, pažymėtina, kad Sąjungos institucijos neteisingai nustatė priverstinio kainų mažinimo skirtumą.

84 Reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir „objektyviai ištyrus“ importo dempingo kaina kiekius, taip pat poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad, vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar Kinijos produktai dempingo kaina yra importuojami gerokai mažesnėmis kainomis, palyginti su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis.

85 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas, nagrinėdamas Reglamento Nr. 917/2011 galiojimą, turi patikrinti, ar Sąjungos institucijos galėjo nuspręsti dėl tokio priverstinio kainų mažinimo.

86 Šiuo klausimu primintina, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

87 Primintina, kad nei pagal šią nuostatą, nei pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį, nei pagal vienodo požiūrio principą nereikalaujama naudoti tą patį metodą atrenkant Kinijos gamintojų ir Sąjungos gamintojų pavyzdžius. Priešingai, iš pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalies matyti, kad galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija.

88 Šiuo atveju, kaip matyti iš Reglamento Nr. 917/2011 23 konstatuojamosios dalies ir kaip pažymėjo Komisija savo rašytinėse pastabose, dviejų skirtingų metodų naudojimą atrenkant Sąjungos ir Kinijos gamintojų pavyzdžius pateisina tai, kad šių pavyzdžių tikslai yra skirtingi. Iš tiesų, kiek tai susiję su eksportuojančiais Kinijos gamintojais, jų tikslas yra apimti kuo daugiau importo, kad kiekvienos produktų rūšies vidutinė apskaičiuota importo kaina būtų kuo artimesnė realiam vidurkiui ir kuo labiau atspindėtų Sąjungos pramonės patiriamą kainų spaudimą. Kalbant apie Sąjungos gamintojų pavyzdžius, pasakytina, kad tai padeda patikrinti, ar kiekvienos produktų rūšies vidutinė apskaičiuota importo kaina daro didelį poveikį visiems Sąjungos gamintojams, o gal yra speciali Sąjungos gamintojų kategorija, kuriai daromas konkretus poveikis.

89 Be to, visų pirma dėl Sąjungos gamintojų pavyzdžių primintina, kad iš laikinojo reglamento 11 konstatuojamosios dalies matyti, kad šioms atrinktoms bendrovėms tenka 24 % visos bendradarbiaujančių gamintojų produkcijos ir 7 % visos Sąjungos produkcijos. Taip pat iš šio reglamento 13 konstatuojamosios dalies matyti, kad, nepaisant gamintojo iš Lenkijos pasitraukimo, atrinktų gamintojų reprezentatyvumas pagal visus atrankos kriterijus liko didelis.

90 Be to, iš Reglamento Nr. 917/2011 18 konstatuojamosios dalies matyti, jog tam, kad atrinkti gamintojai būtų tipiški, jie neturi visiškai tiksliai atitikti geografinį pasiskirstymą ir valstybių narių gamintojų veiklos mastą; šis pasiskirstymas tėra tik vienas iš veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama užtikrinant tipiškumą. Todėl nereikia daryti išvados, kad Sąjungos institucijos privalėjo įtraukti Centrinės ar Rytų Europos įmonę, kad užtikrintų atrinktų gamintojų tipiškumą.

91 Bet kuriuo atveju, kaip nurodyta Reglamento Nr. 917/2011 31 konstatuojamojoje dalyje ir kaip pažymėjo Komisija savo rašytinėse pastabose, Sąjungos pavyzdžiai atitinka apie 80 % Sąjungos produkcijos, o patikrinimas remiantis viešai prieinamais duomenimis parodė, kad įtraukus šių valstybių narių gamintoją nebūtų padarytas pastebimas poveikis žalos nustatymui.

92 Galiausiai dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo abejonių, susijusių su faktu, kad galėjo būti nustatytas mažesnis muitas, jei priverstinis kainų mažinimas būtų nustatytas remiantis kitu pagrindu, pažymėtina, kad šis skirtumas ir dempingo skirtumas yra skirtingos sąvokos. Konkrečiai kalbant, pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį antidempingo muito suma turėtų būti mažesnė už nustatytą dempingo skirtumą, jei šio mažesnio muito pakaktų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti. Taigi, kaip pažymėta Reglamento Nr. 917/2011 198 konstatuojamojoje dalyje, nustatant muito dydį pagal mažesniojo muito taisyklę turėtų būti naudojamas dempingo skirtumas. Iš to matyti, kad priverstinis kainų mažinimas neturi įtakos mažesniojo muito taisyklės, nurodytos šio straipsnio 4 dalyje, taikymui.

93 Todėl reikia nuspręsti, kad naudodamos atranką Sąjungos institucijos, atsižvelgiant į jų didelę diskreciją, nepažeidė nei pagrindinio reglamento 3 ir 17 straipsnių, nei vienodo požiūrio principo.

94 Remiantis visomis prieš tai išdėstytomis aplinkybėmis, į pateiktą prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip, kad jį išnagrinėjus nebuvo nustatyta jokių aplinkybių, kurios turėtų įtakos Reglamento Nr. 917/2011 galiojimui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

95 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Išnagrinėjus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prejudicinį klausimą nepaaiškėjo jokių aplinkybių, galinčių turėti įtakos 2011 m. rugsėjo 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 917/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms, galutinis surinkimas, galiojimui.

Parašai.